

①

॥७॥०॥१७॥

॥ श्रीगामविज्ञयसदसोध्ययप्रारंभः ॥

७

॥१॥

श्रीमाहागणाधिपतयेनमः॥संतबाणिर्इतरजन॥दिसत्तिपैसमान॥परिसंतसदोआनंदधन॥ब्रह्मा
 नंदेडुलति॥१॥बक्संगेअसतामराळ॥दिसेसरिस्वाबुध्यधवला॥परिस्तिरअणिजळ॥करि
 वेगळेंहंसचि॥२॥वायसांतवसेकेकिळू॥त्याचसरिखिदिसेकेवळ॥परिप्रवर्ततांवसेतका
 ळ॥पंचमस्वेरंआळविते॥३॥जंबुकवनालवाटकाकरि॥परित्याचिपावेळकैशिसरि॥क्ष
 णमात्रंगजविदरि॥होकेभरिनिराळ॥४॥कटिकांतमुक्ताफळजाण॥दिसेसरिस्वेसम
 समान॥मुक्तजोहुरिकाटिनिवडुन॥कीजवनजिवेशि॥५॥पाषाणातपरिसपुर्ण॥दि
 सेतैसाचजडकीठण॥परितोलोहानकरिसुवर्ण॥सुखवर्णलपउनियां॥६॥कस्तुरि
 आणिमुक्तिका॥दिसेरंगयेकसरिस्वा॥परिमगमदसुवाससकळिका॥श्रीमंतास॥१॥
 निर्ववि॥७॥तक्रदुग्धयकवर्ण॥परिदुग्धगोडसकळामान्य॥तैशिसंतान्वितेपुर्ण॥

ईतरांसमाननक्षत्राविं॥८॥ जैसे संत बाने दधन॥ मराम विजय परम पावन॥ करावया वै
 सेले श्रवण॥ अत्याहेरं करो नियां॥९॥ आतां किष्कींदा कांड कमळावरि॥ क्रीडे लवा गेद विम
 मरि॥ परितो सुस्सर्जं तरिं॥ सदांच तुरिसा उविने॥१०॥ शोड शोड्य इंकथा परिकर॥
 पंपासरो वरिं रघुविर॥ आलास जळजळ दगत्रा॥ ध्याये त्रिनेत्र जयाते॥११॥ तो ऋषि मु
 ख पूर्वतावरि॥ उभे पांचवा न्बर ते अवतारी॥ किंवा ते पांच हि के शरि॥ स्वईछा उभे
 ग कले॥१२॥ किं न कादि चिरं ले मंदिता॥ पंच गंगे ते विराजत॥ किं उगवले पंच
 अदित्य॥ उदयाचळि ये दान्वि॥१३॥ किं सा ह्यकावया रघोत माते॥ अवतारि किं पंच
 माहाभुते॥ किं ते पंचायतन शोभते॥ ऋषि मुख पूर्वतावरि॥१४॥ तो पंपासरो वरा
 चेतारि॥ श्रीराम स्फटिक शिळे वरि॥ सौमित्र न्विये माडि वरि॥ शिरे ठेउनि प्रौढला॥१५॥

देखतं चि सौ मित्र राघव ॥ भय भित जाला सुग्रिव ॥ ह्मणे हे वळि ने दोघे मानव ॥ विरयेथें
 पाठविले ॥ १६ ॥ माझा घात करा वया ॥ शत्रु ने दिळे पाठ उनिया ॥ ह्मणे नि सुग्रिव तेथुनि
 यां ॥ जाता जाला सत्वर ॥ १७ ॥ चौघां सन सुपुसतां तेथुन ॥ पळत वेगें मित्र नंदन ॥ वेगें
 उपवनें लेंधुन ॥ समिर वेगें चालिला ॥ १८ ॥ मग सर्वे गाथां उनिहनु मंत ॥ उभा केला सुर्य सु
 ता ॥ ह्मणे लुंकां भितो सयथार्थ ॥ काय विपरित देखिले ॥ १९ ॥ सुग्रिव ह्मणे दोघे
 धनुर्धर ॥ दिसति परम प्रचंड विर ॥ त्या सविले किलां भय जपार ॥ माझे हृदई संवर
 ले ॥ २० ॥ आजि म्या स्व व्यदेखिले ॥ दोघे धनुर्धर साह्य जाले ॥ वळि वधुन राउदि
 धेलें ॥ काष्ठीं हेचें हनु मंत ॥ २१ ॥ अतणे दई देखिले स्वव्य ॥ सर्वें चपावले दोघे ज ॥ २२ ॥
 पा ॥ परि मज्जी धिर न धर वेजाण ॥ भयें कत निव्यपिले ॥ २३ ॥ या वारि बोले वायु नंदन ॥

(3A)

अहि असतां चोद्ये जण ॥ छुतां तां स शिक्षाला उन ॥ तुज ठार हूं सुग्रिवा ॥ २३ ॥ तरि हे पंपाती
 रि होद्ये जण ॥ बैसे लं विरदै हि प्यमान ॥ किं ब्रह्म स्पति बाणिस ह्मनयन ॥ तैसे होद्ये हि स
 ति ॥ २४ ॥ क्रिये कृत पस्विये क उदास ॥ क्रिये क बोधार्य विशेष ॥ क्रिये क पुण्य ये क यश ॥ तै
 से हि सति होद्ये जण ॥ २५ ॥ क्रिये क ज्ञान ये क विज्ञान ॥ ये क आनंद ये क समाधान ॥ क्रिये क
 सगुण ये क निर्गुण ॥ दोन्ही स्वतः पे हरि नि ॥ २६ ॥ ये क साधक ये क सिद्ध ॥ ये क वैराग्य ये
 क बोध ॥ ये क मोक्ष ये क ब्रह्मानंद ॥ तैसे होद्ये हि सति ॥ २७ ॥ याचिया आगम निपाहिं ॥
 आनंद दाटला माझे हृदई ॥ याचा समाचार लवला हिं ॥ जाउणि आतां बाणितो ॥ २८ ॥
 याचिया बोला वरन ॥ कळेल त्याचें अंतर ज्ञान ॥ स्वाद येतां रस पूर्ण ॥ चतुर डौसा वो
 वरेवो ॥ २९ ॥ अरणोदया वरन ॥ रजनि सरे कळेल ज्ञान ॥ किंदाहा कवसर तां अन्न ॥

(5)

॥३॥

शालजाताजाणिजे॥३०॥ किंजनर्थसमयावसन॥ जाणिजेबंधुमित्रजन॥ किंईद्रियनि
ग्रहंपुर्ण॥ योगेश्वरजाणिजे॥३१॥ दयेवरनिकळेशांति॥ कितकीवरनिकळेधृति॥ किं
वेदांतश्रवणेनिवृत्ति॥ दशावाणलजजाणिजे॥३२॥ प्रेमरसावरनिर्मक्ति॥ निरापेक्षा
वरनिविरक्ति॥ किपावलाजद्वयमुक्ती॥ ईहपरत्रजाणिजे॥३३॥ तैसेत्याचेंअंतरसम
स्त॥ मिजाणितांतुरोहंस्वस्त॥ जरितेयेअसेविपरित॥ हस्तसंकेतदाविननुते॥३४॥
जैसेबोलोनिहनुमंत॥ पंपातिरासबाबावरेत॥ वटवृक्षातकिंरघुनाथ॥ पडुडला
असेश्रमोनिया॥३५॥ स्फटिकशिखोदेदिपमान॥ जेविशेषतल्पकभुजवर्ण॥ त्या
वरिश्रावणारिनंदन॥ विराजमानदिसतसे॥३६॥ तंवत्यावटावरिहनुमंत॥ कौतु ॥३॥
केंकरनिउडाणकरित॥ लक्षुनियारघुनाथ॥ हर्षदेवितवाकुल्या॥३७॥ जैसेदेखेनिबानरा॥

५४ सैमित्रशिदविश्वुविर॥पैलपाहंतोकपिविर॥पंचशरतोडरिंअसे॥३८॥शकृता
 हुहेमकैपिन॥वज्रबंधनचळेमदन॥मासेंचितजेहुंकरन॥याशिदेखेनिभरलेंअ
 से॥३९॥मातेचेवचनहनुमंत॥आठवितेव्हाहृदयांत॥जोवोळखेलकैपिनगुस॥तो
 चिस्वामितुझाअसे॥४०॥तेंप्रत्ययाजालेंसकळ॥परिमासेंबहुतबळ॥हादिसतो
 कोमळ॥तमालनिकसाजिरा॥४१॥जिथ्यापरिमबागेबळ॥स्वामिसजसावेब
 हुसाल॥मगवटशाखा मोडुनिसवन॥रामावरिटकिळा॥४२॥तेंदेखतांउन्मिळ
 जिवन॥चापशिर्वेगिंचढविगुण॥मगबाळकैशब्दानंदन॥स्थिररोहनावेक॥४३॥
 बाळकौतुकपाहेंसाचार॥त्यावरिकायटांकिशिशार॥उत्ताणापहुडलाराधवेंद्र॥
 तोंशाखासत्वरआळ्यावरि॥४४॥कोटेंडटेंडतेंअवसरि॥शाखातोडिवरच्यावरि॥

(5)

॥४॥

उडोनिगेलिते अवसरि ॥ रुणा तुल्यते धवो ॥ ४५ ॥ अणिकिहृदक्षपाषाण ॥ वीररक्तितवा
युनंदन ॥ असो कौशल्यागर्भरत्न ॥ कोंदंडे करुनि उडवि ॥ ४६ ॥ मगगर्जिन लाहुनु मंत ॥ सो
डितते कापंचपर्वत ॥ तहिन उठे चिरपुनाथा ॥ कौतुकें हासत ते काळि ॥ ४७ ॥ मगरघु
नाथे येक बाण ॥ चापिंता वितान ठग तां दृष्ट ॥ पंचपर्वत पिष्ट करुन ॥ बाण गगन मे
दित ॥ ४८ ॥ शरपितारा लागला किं वित ॥ नेणे उडो नगे लाहुनु मंत ॥ गगनिगर गर
भो वत ॥ प्राण होत कासा विस ॥ ४९ ॥ बालवक्रिंपडतां रुण ॥ तेषु मिशिन पडे मागु
लेन ॥ त्या परि वायुनंदन ॥ कासा विस हातस ॥ ५० ॥ जनकपवन धावे ते समई ॥ ओ
मज्जरित लादु हृदई ॥ हृषीकेश शरण ठवला हिं ॥ रामचंद्राशि जंई कां ॥ ५१ ॥ हा ॥ ४॥
अवतार लाशेष शई ॥ जाणक्षिराब्धिचा जावई ॥ द्रढ लागत्या चें पाई ॥ कायावाचामान सें ॥

॥५२॥

5A

मगश्रीरामाशिहनुमंत॥ येनिलोटांगणधालित॥ मागुतिउजेनिधरिता॥ श्रीरामचरण
 सत्रैमं॥ ५३॥ उमेनियांरधुविर॥ हृदईधरितावायुकुमर॥ येकजालाहरिहर॥ जयजय
 कारकरिताति॥ ५४॥ श्रीरामक्षणेहनुमंत॥ जोवरिशशिअणिसविता॥ तोवरिअक्ष
 ईतवता॥ वळार्णवअणिविजई॥ ५५॥ कैकईसंचापूर्णपिंडा॥ अंजनिहातिंपडलाज
 खंडा॥ तोहविरजन्मलाप्रचंडा॥ राघवाहुनिपुर्विच॥ ५६॥ असोजोउनिदेहिकरा॥ ह
 नुमंतउभाअसेसमोरा॥ क्षणेहेरामकरणासमुद्रा॥ जगदोध्यारादिनबंधु॥ ५७॥ हेरा
 मभुवनसुंदरा॥ हेरामजनकजावरा॥ कुरामनवपंकजनेत्रा॥ पुराणपुरुषाजगदात्म
 या॥ ५८॥ परमभक्तजाणोन॥ हनुमंतशिमेरेलक्षुमण॥ करिंधरनिवायुनंदन॥ शिता
 वल्लभेवैसविला॥ ५९॥ रामचरणचुरितमासति॥ क्षणेरधुविराभैकयेकविनंति॥ पैल

(6)

॥५५॥

ऋषिमुखयवर्ति॥ वसे कपिपतिसुग्रिव॥ ६०॥ अभयवरदेशिल त्यातें॥ तीरजातो भेट
विनतयातें॥ बहुल कामतयाचे निहातें॥ पुढें साधेल श्रीरामा॥ ६१॥ मग बोले रघुनंद
ना॥ सुग्रिव हा कोणाचा कोणा॥ हनुमंत सांगे पुर्व कथन॥ सावधान परि सावें॥ ६२॥
कर्म कोझव करितां श्रान॥ प्रेमोदक बिंदुने त्रिहुन॥ अंजुळित पडतां पुर्ण॥ रक्षराज
जन्मला॥ ६३॥ तो ब्रह्मयाच प्रिय नखा॥ वाळ्वरे वेश बळग हुन॥ हिंडतां वन उ
पवन॥ शिव लोला का प्रतिगेल॥ ६४॥ हसिले रम्य सरोवर॥ भोंवते सदां सफळ
तसवर॥ परितेथें आप दुर्धर॥ अपर्ण बाह्या ता पुर्वि॥ ६५॥ जो नर जो विलये धिचें पा
णि॥ तो नारि होई ललत क्षणि॥ हे रक्षराज नेणोनि॥ गूडि जिव निद्यालीलि॥ ६६॥
श्रान करुनि निघतां बाहेर॥ जोलें स्त्री येचें पै शरिर॥ रंभे हुनि परम सुंदर॥ होय विचित्र ते काळि

॥५॥

॥६७॥

तोंमित्रइंद्रदोघेजण॥आळेसुंदरस्त्रिकसंज्ञणेन॥तवतोब्रह्मपुत्रलाजोन॥स्त्रिहोउनिवैस
 लासे॥६८॥नघेउतयशिसुरत॥मगदोघेत्यगिलेरत॥अधिशक्रविर्यमस्तकिंपडत॥
 वळितेथेजन्मला॥६९॥मागुनिसुर्यविर्यपडलेंप्रिवेवरि॥तेथेसुग्रिवजन्मलातेअवस
 रिं॥विरंचिपातलाझडकरि॥तोपुत्रनारिजालाअसे॥७०॥मगतेणेप्रार्थुनिपार्वति॥
 उश्रापमागेपुत्राप्रति॥कामिनिभावहरनिमागुति॥पुत्रकेलापुर्ववत॥७१॥दोघेपौत्रआ
 णिसुत॥घेउनिगेलापद्मजात॥मगवास्तिकरावयाअहुत॥किष्किंदानगरचचिये
 ले॥७२॥धाकुरासुग्रिववडिलवळि॥रत्नराजघेउनितेकळि॥किष्कीदेवेंराजभु
 मंडळि॥तेणेकेलेबहुकाळ॥७३॥वळिसुग्रिंवाशितत्वता॥रत्नराजनिमातपिता॥
 पुढेवळिशिंदेउनिराजार्था॥धरिलेंछेत्रसुमुहुतें॥७४॥कसनियांयोगसाधन॥

(2)

॥६५॥

रक्षराजपावताब्रह्मसदन॥ पुढं वाळि सुग्रिवदोषेजण॥ बंधुसमानसारिखे ॥७५॥ इंदुं वाळि
शिविजयमाळा॥ दिधलिरूपेणिलोसबळ॥ समरिंशत्रुहोयनिर्वळ॥ वाळिप्रतापदेख
तां॥७६॥ सुर्यसुग्रिवधरिता॥ आपुनमाझेहसिंदिधता॥ तुसां वाळिसदांयाता॥ ह्मणे
नियां प्रार्थिते॥७७॥ सुग्रिवआणिवाळिमध्ये॥ वैरलागेलेराजसंमये॥ पुढंसुग्रिववा
ळिक्रोधे॥ कथावयाधविनला॥७८॥ सुग्रिवजीस्त्रिभुवनेपर्वता॥ वाळिनेघातिलघरा
ता॥ सुग्रिवधरिताऋषिमुखपर्वता॥ युध्यहेतवषमासां॥७९॥ मासिसुर्यदेतलिभाका॥
किंतुसुग्रिवचिपाठिराख॥ असेंअकलाभयाध्यानायक॥ कायबोलताजाहाला॥८०॥
हुनुमंताभाकघेपुर्ण॥ मज्जनत्यंतप्रियसुर्यनंदन॥ सत्वरआणिवोलाउना॥ भेटिस ॥८१॥
मनउतावेळ॥८२॥ तयाचाशत्रुवधुन॥ त्याशिदेईनछत्रसिंहासन॥ त्याउपरिडानकिचिद्वन॥

(७५)

शोधुनकाडुसांक्षपें ॥ ८२ ॥ जैसें बोलतां जनकजामात ॥ तधुन उडोन हुनु मंत ॥ येठुनिसुप्रि
 वसिसांगत ॥ भाग्य अनुत उदेले ॥ ८३ ॥ शितवियोगेंदुःखी रघुसिराज ॥ रामवियोगेंतुं
 दुखिसहज ॥ तरियेकयेकाचें पूर्णकाज ॥ करावा तां परस्परें ॥ ८४ ॥ ऐकोनि मारतिचें व
 चन ॥ आनंदें नाचे सुर्यनंदन ॥ हुनु मंत शिजकिंगुन ॥ पहिल्याविधा पटिलि ॥ ८५ ॥
 रघुनाथ प्राप्ती शितलता ॥ तुंसडे दुरमाझास्य मर्था ॥ कायउतराई होउं वातां उपका
 र सर्वथा न विसरें ॥ ८६ ॥ दशरथात्मज रघुपति ॥ त्याचि पुर्विच जै किं लि किं लि ॥ पंचव
 टिसकसनि वसि ॥ पिशितासन मारिले ॥ ८७ ॥ न सोधे उनि वा न्न रांचे भारा ॥ न कनि क
 जा बुवंत विर ॥ सुप्रिये व आला जेथें रघुविर ॥ भुवन सुंदर देखीला ॥ ८८ ॥ कोट्यानु कोटि म
 हन ॥ वसन वोवाळा वेजाण ॥ तमा कनि क स्वरपस गुण ॥ सुप्रिये नेत्रिं विले किं ला ॥ ८९ ॥

५५

४

॥७॥

लोटांगणघालितसुग्रिव॥ नळनिळादिवानरसर्व॥ नैसंदेखतांशिलाधव॥ पुढेधावत
मेरावया॥१०॥ धरोनियांदोळिकर॥ उठविलाभानुकुमर॥ हृदईधरितरधुविर॥ सु
खअपारसुग्रिव॥११॥ अत्यंतजाताक्षुधातुर॥ त्यासमेतलहिरसागर॥ किंदरि
द्रियाशिबपार॥ द्रव्यधरिसंपडले॥१२॥ किंआळशाचेंधरशोधित॥ कळदृक्षबा
लाबकस्मात॥ किंचुकलेवाळकमेतचमडननियशिद्रितिवे॥१३॥ किंतुपाकांत
पडलावनि॥ त्यापुढेलोटेमंदकिनि॥ तैसेंसुग्रिवामनि॥ ब्रह्मानंदउचेंवळला॥
॥१४॥ जिवशिवनैक्यभाव॥ तैसेंमेतचेंवमवा॥ तेकंविमानापुढेदेवा॥ सुमनसंभा
रवर्षति॥१५॥ नळनिळजांबुवंत॥ आणिकिंदिवान्नरसमस्त॥ तयांशिरघोतमजा ॥१७॥
ळंगित॥ आनंदगगनिनसमाये॥१६॥ हनुमंतेतेवेळे॥ पसरिलेदृक्षजहाळे॥

मध्ये आग्नी ससाक्षकेले ॥ दोघेहिते ये वैसवित ॥ १७ ॥ सुग्रिव बाणिरघुनाथ ॥ उभय
 तास ह्मणे हनुमत ॥ येक येकाचा कार्यार्थ ॥ साह्य होउनि साधावा ॥ १८ ॥ रघुनाथ मृणे
 राज्य बाणिदारा ॥ सोडुनि देतोर विक्रमरा ॥ कामाक्षिनिर्धारस्वरा ॥ उदईकच पाहात ॥
 ॥ १९ ॥ अर्क जह्मणे जेणेने लिखिता ॥ यादिसंकार नतवता ॥ अयोध्ये शिष्येईन आतां ॥
 मंगळ भगिनिसमवेत ॥ २० ॥ बैसं अकनोत्तरा ॥ भुभुः कारदेति वावर ॥ तेंणे नोदें पै अ
 वर ॥ दयाणि लेते समई ॥ २१ ॥ सुग्रिव ह्मणारघुनंदना ॥ काळयक सुंदर ललना ॥ राक्षस
 घेउने गेला जाणा ॥ निराळ मार्ग तरेने ॥ २२ ॥ आसिसमस्तिदेखिलिनयनि ॥ आकंदत कर
 णावचनि ॥ ह्मणेरामाधां वधां वनिर्वाणि ॥ व्यापयाणि करुणाकरा ॥ २३ ॥ क्षणभरि ह्मणे
 सौमित्रा ॥ धांववे गंगरमपवित्रा ॥ मागुति ह्मणे स्मरारिमित्रा ॥ राजिवने त्राधां ववेगि ॥ २४ ॥
 लिणे उत्तरिवस्त्रफाडुनि ॥ आभरणें रकि लें बांधोनि ॥ आहिते ठेविलि जतन करुनि ॥

९

॥५॥

रामजैकोनिविस्मिता॥५॥ हृषणतिनवलसंगतिवाब्बर॥ सत्वरभाणिलेअळंकार॥ घेउनि
आलावायुकुमर॥ देतरधुविरकरलेहो॥६॥ लोहंलोहं ग्रंथिकासेडित॥ आभरणेवो
ळरिविलेसमस्त॥ आहाप्रियेहृषणनिरधुनाथ॥ शरिरटाक्किहृषणिवरि॥७॥ हृद्दईध
रनिअळंकार॥ शोकार्णविंपडलारधुविरा॥ सददेहोतिवोब्बरसमस्त॥ नयनिनिरलो
टले॥८॥ आठउनिशितेचेगुण॥ विनायकरिरधुनंदन॥ धांवोनियांलक्ष्मण॥ धरिचरण
रधुपतिचे॥९॥ लक्ष्मणाशिलेणेरधुविरा॥ स्वयंवाळखहेअळंकार॥ होयकिनकेति
साचार॥ पाहेबरवेविलेकुनि॥१०॥ सौमित्रेअळंकारघेउनि॥ सादरहोउनिपाहेनयनि॥ हृ
षणेहेनेपुरेशीतेचेचरणि॥ वोळखिलेसाचपे॥११॥ नेपुरेवोळखिलेसाचार॥ वरकडने
णेमिविचार॥ रामहृषणेनिरंतर॥ ज्ञानकिजवळहोतासकि॥१२॥ सौमित्रहृषणेशिता॥१३॥
माउलि॥ म्याकधिनाहिंपुर्णपाहिलि॥ त्रिकाळनमनाचेवेकि॥ नेपुरेदेखिलेसाचारम्या॥१४॥

बैसें बोलता लक्ष्मण ॥ आनंद लारधु नंदन ॥ हृषण्वारे तुं दिव्यरत्न ॥ वैराग्य वैरागरिंचें ॥ १४ ॥ तु
 भक्त सरोवरिंचाराज हंस ॥ किं ज्ञान मुक्ताफळ मादुस ॥ किं शत्रु विषि नहुतांश ॥ सदां निर्दोष सु
 र्य जैसा ॥ १५ ॥ सुप्रिय वृक्ष पर विकुळ मंडण ॥ उरिमि ड्यान किं अटविना ॥ तरिमि भोगिन ये
 मया लना ॥ कल्प पर्यंत निर्धारें ॥ १६ ॥ नळ निळ जांबुवंत ॥ माझे प्रधान जग विख्यात ॥ भुग
 क हा क्षण न लागतां ॥ उचलो निघालि न पातला ॥ १७ ॥ आतां रघुपति तु सिंचना ॥ स्वर्ग
 सत्य पाताळ मेदुन ॥ ज्ञान किं आपिणें ह प्रमाण ॥ सत्य सत्य त्रिवाचा ॥ १८ ॥ मग बोले मख
 पाळण ॥ तुज तारा राइ दिधल्या वांचुन ॥ शीताशु धन करितां तें आण ॥ श्रावणारि चि जा
 ण पां ॥ १९ ॥ तुझे कार्य न होतां आधि ॥ कदि न करिं शिता सुध्दी ॥ हे माझि प्रतिज्ञा त्रि सु
 ध्दी ॥ काळ त्रैलोक्य ॥ २० ॥ गुरु छेपे विण ज्ञान ॥ किं आवडि विन भजन ॥ किं प्रमे विण कि
 र्तेन ॥ किं अनुष्ठान भ्रम ॥ २१ ॥ किं अतिथि विण भोजन ॥ किं विरग्री विण रण ॥ किं वि

(10)

॥९॥

प्रजैसा विधे विण ॥ सर्वजन निर्हिति ॥ २२ ॥ तैसें तु शकार्य न होतां ॥ शिता सुधिय न करिं सव
 ता ॥ जैसे बोलतां खुनाथा ॥ वीर अजंगि दाटलि ॥ २३ ॥ चढ विलाचा पाशि गुण ॥ ह्मण
 बोला विंश क्रनंदन ॥ सुग्रिव थावो निधरि चरण ॥ कर जोडुनि विन वित ॥ २४ ॥ ह्मणो वा
 किचा मार जनिवार ॥ आपण युध्य न कर विस मार ॥ अब स्मात टकिहारिर ॥ तोरि चूसे
 कार होय त्याचा ॥ २५ ॥ मंगळ जन निजामासा ॥ सुग्रिवाशि पुसे रतात ॥ त्याशि ईतुके
 बळ प्राप्त ॥ कैसे निपे जाले ॥ २६ ॥ सुग्रिव लका सांगत ॥ ह्मसा सुरनग दैत्य ॥ त्याचे
 पोरि दुंदुभि सुत ॥ परम वीर छत्र नमला ॥ २७ ॥ माझ उन्नत मद्य पानि ॥ कळह माजवाव
 याहिं डेवनि ॥ परित्याशि समरंगणि ॥ योधा काणि भेटेना ॥ २८ ॥ सुग्रिवा तुज वाकि
 शिवैर ॥ पशवया काय विचार ॥ तेच कथन सविस्तर ॥ यत्संग नो जाहला ॥ २९ ॥ म
 गदैत्य गेला ये माजवाकि ॥ ह्मणो मज शिमाज विंयुध्य फकि ॥ यत्स ह्मण किस्किं देशिवा ॥ ३० ॥
 कि ॥ त्याजवाकि जायतु ॥ ३१ ॥ रागे आला किस्को देजवाकि ॥ जैसा मुशक व्याळ विधि ॥

(10A)

व्याघ्रविपाहावयाजाकि॥ जंबुकजैसापातला॥ ३१॥ दैत्यहाकफाडिततेवेकि॥ जैकताधा
 विलविरवाकि॥ जैसामेगेंद्रकवद्यालि॥ मतांगदुरिदेखतां॥ ३२॥ शतयोजनेंशरिरीवि
 शाक॥ वाळिनें पदिंधरिताताकाक॥ फिरउनिबापटितासबक॥ भुमेंडकदृणाणिले
 ॥ ३३॥ कायसुनिगेलाप्राण॥ मगप्रेतयाचेंभोंवडुना॥ रोगेंदिथलभिरकाउन॥ ऋषि
 मुखपर्वतावरि॥ ३४॥ शतयोजनें कळिवर॥ त्रिचैबाश्रममोडेंसमग्र॥ तैधेंमुव्य
 मातंगत्रपेश्वरा॥ तेणेंआपदिथला॥ ३५॥ यापर्वताशिस्पशंतांशक्रनंदन॥ ताका
 कजाइलत्याचाप्राण॥ दुंदुभिचेंप्रेतलेयजाण॥ पडेंबाहेजव्यापि॥ ३६॥ मगमयासु
 रदुंदुभिचासुत॥ पित्रुसुडध्यावयापातलातथा॥ पतंगजिनिशिमागत॥ सुउस्काउव
 वनाचा॥ ३७॥ किंसर्पाचासुउसमुकि॥ सुपणाशिमागतबकि॥ तैसामयासुरतेका
 कि॥ बाहेवाकिसयुध्यातें॥ ३८॥ शक्रसुतधाविबलताकरित॥ जैसेंपर्वतावरिवज्रप

(11)

11901

पडत॥ तेसामयाशिमुष्टिघात॥ देतां वमितरत्नाशि॥ ३९॥ पाताळविवरदार॥ मयासुरप
कालाखरं॥ त्याच्या पाठिं लगीं शक्रकुमरं॥ धांवघेतलिपातळि॥ ४०॥ विवरदारिंभिरक्षणे
॥ राधवावैसलो बहुतीदिन॥ तों यक्षगंधर्वमिळोन॥ किस्किंदो घेउं धाविन्नले॥ ४१॥ रा
याविण कोण राखे पुरि॥ धावें दुर्ग सडिलें वाळीरि॥ प्रधान प्रड्या ते वैजं सरि॥ मजसो
गति गाहाणे॥ ४२॥ मग विवरदारिं टाकिला पर्वत॥ किस्किंदो क्षिपावले खरित॥ श
त्रु आटोनि समस्त॥ प्रड्या सुखिवारि वलय॥ ४३॥ विशंति मासे पर्यंत॥ वाळिवि
वरां लज्जा लायुस॥ मग प्रधान प्रड्या समस्त॥ झणति शक्र सुतनि माला॥ ४४॥ सक
ळिं जाग्रह करनि बळे॥ राज्य छत्र मज्ज दिधले॥ तों मया चें शिर घेउनि ते वेळे॥ वाळिवि
र पातला॥ ४५॥ विसमास तो निराहार॥ दिष्टी न दिसे विवरदारा॥ परम उत्तरला मु
खचंद्र॥ घाबिरा विरजा हाला॥ ४६॥ व्यर्थ च बंधु स्नेहे विण॥ त्या गावे हें शास्त्र प्रमाणा॥

11901

दुर्मुखिस्त्रिटाकुन॥ संन्यासग्रहणकरावे॥ १७॥ गुरुसज्जिजे ज्ञानहिना॥ प्रिति विण मित्र जा
 णा॥ जैसे बोलोन शक्युन॥ शस्त्रधेउनिधां विबल॥ १८॥ मगनळ निळड्या बुवंत॥ प्राण
 माझा हनुमंत॥ मजधेउनि पळाले तरिता॥ रावनि श्वितने दिकोण्हि॥ १९॥ हिरोनि घेत
 लिबेळें चिदारा॥ नित्य येउनि करि मारा॥ मग त्रुषि मुख पर्वती शितावरा॥ केला चारा जा
 हियेथें॥ २०॥ बळिशि असे तेथें श्राप॥ याना गिरा हें सुख रूप॥ सामासां युध्य जमुप
 ॥ दोघां शिरो तें रघो वमा॥ २१॥ आहिंदा घेता मान बळि॥ परित्याचा गळं विजय माळ
 ॥ तें पण प्रताप त्याचा सबळ॥ शत्रुशिपू सुटत जसे॥ २२॥ विकळ विशमूलाळ सात॥
 येक बाण छेदि जो धनुष्यमंत॥ त्याचा हातं बळिसमुत्य॥ भविष्य पुर्विके लेंहें॥ २३॥
 जैसे बोलतां सुर्य सुत॥ धनुष्य येजि अवनि जाकांत॥ अर्थ चंद्र बाण तरिता॥ आक
 र्ष करि बोडिला॥ २४॥ माडिले हृदय देव डेठाण॥ पठिशि उभा केला लक्ष्मण॥

12

॥११॥

त्याचाचरणअंगुष्टरघुनंदन॥ पायांखातेरगडित॥ ५५॥ दंडपितांशेषचरणअंगुष्ट॥
सातहिताडजातेनिटा॥ येकांचिवाणेसपाटा॥ सातहिक्केलेराघवे॥ ५६॥ सातताडो
षष्टिक्केवरि॥ यालुगिनिटावेलसडकरि॥ तोदुंदुभिप्रेततेअवसरि॥ मित्रसुतेदा
खविले॥ ५७॥ हेजोउचलिलपुसपार्थि॥ वाकिचेंमरणत्याचेहति॥ चरणांगुष्टर
घुपति॥ प्रेतढकलिततेधवां॥ ५८॥ चरणप्रायउडान॥ पडेलेंदिगांतराजाउन॥ अजुत
प्रतापदेखोन॥ सुप्रिंवचरणात्ताला॥ ५९॥ कमळदळाक्षय्याधन॥ वर्षेस्वानंद
जिवन॥ लेकर्णद्वारेघेउन॥ सुर्यसुतरसजाला॥ ६०॥ रामचंद्रामुलटाकिले॥ लेण
सुप्रिंवकर्णचकोरघाले॥ किंतेकर्णयाचकडसजाले॥ श्रीरामवचननिधाने॥
॥ ६१॥ मगूवासरमणिचासुत॥ दशकंठरिपुशिविनवित॥ ह्मणेविषकंठहृदयायेक ॥११॥
हेत॥ पुणमाझाकरिंकां॥ ६२॥ तरिकुअकस्मातटाकुनिबाण॥ द्यावाजिवकिचाबाण॥

12A अवश्यह्यणे जगन्मोहन ॥ भक्तवचन पाठक ॥ ६३ ॥ मग किस्किंदें समिप सुर्यकुमार ॥ करि
 तघोर सुभ्रुः कार ॥ दण्डित अवधेनगर ॥ इंदु पुत्र दचकला ॥ ६४ ॥ गळाद्या लुनि विजय
 माळ ॥ वेगिंधां विन लावळि सबळ ॥ ह्मणे वरिचा बाजिथोर कुळोळ ॥ केण साह्य
 जाहाला ॥ ६५ ॥ तारा ह्मणे स्वामिप ये शि ॥ अंगद गेला होता पार धि शि ॥ तेथें बोलत हो
 त क्रुषि ॥ राम सुग्रिवा शि साह्य जाला ॥ ६६ ॥ मरिजा जें दाव धारा ॥ आपण नव जावें
 बाहेरा ॥ ह्मणे निचरणा शिला गलितारा ॥ पारिशक्ते सुत न मानिते ॥ ६७ ॥ अके नि कुंज
 राचें गुर्जन ॥ कैसा उगारो हे पंचानन ॥ सुगवें के विजाला चालोन ॥ मग शदि क कैसा
 स्थिरावे ॥ ६८ ॥ पुष्ककान नि प्रकयाग्न ॥ कैसारा हिल शंति घसन ॥ असो सहस्राक्षनं
 दन ॥ तारे प्रतिबोलिला ॥ ६९ ॥ ह्मणे प्राण प्रिये परिये शि ॥ षष्ठमा सायेत होला युध्या
 शि ॥ अजिआला दुसरे दिवशि ॥ उल्लासें शी गर्जता ॥ ७० ॥ धाई शरिर त्याचे जर्जरा ॥

तैसें चमईं हि जाले चुर ॥ त्याशि साह्य जाला वायु कुमर ॥ तेषे विरजणि लाकेणि ॥ ७१ ॥
 तीर तारे तुं बाणि बंगद ॥ सुरे वे भे गिरा ड्यपद ॥ आजि सुग्रिं वाचा करि नवध ॥ तरि चर्य
 नमाधारा ॥ ७२ ॥ नाहि तरि मे टिहेचि ॥ बोले निवाळि उठे तैसाचि ॥ जैशि उडि पंचान
 नाचि ॥ येह स्तितें लक्षुनि ॥ ७३ ॥ जैसा पर्वतावरि पर्वत पीडिला ॥ तैसा सुग्रिं वावरि बा
 दळला ॥ आवेशे झांबति तेवेळ ॥ कोणा लागले धरति ॥ ७४ ॥ मध्य युध्य होता बनि
 वार ॥ गुस्पाहे आवनि जावर ॥ तो दोघे चसरि खविरा ॥ कोणावरि शरटाकावा ॥ ७५ ॥
 मारति घणे जे याध्यापति ॥ हे दोघे सरिसे दिसति ॥ मग सुमनहार खरित गति ॥
 सुमिर सुतें गुंफिला ॥ ७६ ॥ सुग्रिं वाच्याग कां घालिते क्षणि ॥ दुरोनि विलोकि केव
 ल्यदनि ॥ दोघे हाका देति गगनि ॥ प्रतिध्वनि उठत ॥ ७७ ॥ वज्राजसे कठोर ॥ लुण्ठित ॥ १२ ॥
 तेकां मुष्टि प्रहर ॥ भुगोळ कापते कांसमय ॥ दणणिल पाताळ ॥ ७८ ॥ शत योजने झाडें उपजेनि

निजबद्धे घालित उचलेनि ॥ उसाळें तरधां वलिगगनि ॥ सुधापणि पळताति ॥ ७९ ॥
 चक्राकार फिरविति पर्वत ॥ नकळतां रकिति नकस्मात ॥ क्षणक्षणा मुकं पहात ॥ प्रीति
 भोगे दूसर सावि ॥ ८० ॥ हृदई समर्पित न झमडि ॥ लेणे उडगणा चिरहि ॥ गगनि देवांचि
 या धारि ॥ युध्यद्रिष्टि विलेकित ॥ ८१ ॥ असो तो सहस्राक्ष सुत ॥ सुग्रिव सिंहाणि मुष्टि
 घात ॥ कास विससुर्य सुत ॥ मग पाहात रम्य मंडळ ॥ ८२ ॥ विरसां पडतारण मंडळि ॥ वं
 धुचि वाट पोहने कळि ॥ तैसा सुग्रिव हृदय कमळि ॥ दिन बंधु ते जाठवि ॥ ८३ ॥ क्षणकां
 न पुरेचि माझा भोग ॥ छपा न करि न वनि जावर ॥ जे विषकं उद्दव पद्म भंग ॥ दशकं
 उद्दमन जो ॥ ८४ ॥ असो ईकेड कौशल्या नंदन ॥ तुणिरां तुनवो डिबाण ॥ जैशिक ल्हां तम
 घातुन ॥ चपळा बाहेर निवेड ॥ ८५ ॥ धनुष्यावरि घातुनि बाण ॥ लक्ष्मसिधिलें दुरन ॥
 वळिचे हृदई यउन ॥ अकस्मात संचरला ॥ ८६ ॥ बाण कैलास गैला सतेज ॥ जैशि

(14)

॥१२॥

मिथ्यावरिपडे विजा॥ किंकांडव्यदेखतां अरूणातुज॥ येउनि सडपिजै साको॥ ८७॥ किंअवचिभरिविघ्नपडे
॥ किंराउंहुमुखिंशरिसांपडे॥ किंतपस्वीयावरिसांकडे॥ व्यसनपडेकामाचें॥ ८८॥ किंत्रितियनेत्रिंचाअ
ज्ञ॥ मन्मथावरिपडेयउन॥ तैसावाळिचेहृदइबाण॥ येकायकिसंवरला॥ ८९॥ माहावृक्षउन्मळिला॥
किंपर्वतपातगजाराजाला॥ तैसावाळिनेदेहटाकिला॥ शुभंउळितेकाळि॥ ९०॥ वाळिचादेहांतजाषोनि॥
जवळिआलाचापपाणि॥ ईड्रतनुजेतेकाळिकरणि॥ कायबोलताजाहाला॥ ९१॥ तुंसत्रीयेकपत्नीरुति
दुसरिवरिलिकांअपकिर्ति॥ अन्यायनरांतारुपति॥ वाणव्यर्थकांठाकिला॥ ९२॥ तुंसत्यवचनियरावंत॥
माहाप्रतापिरणपंडिता॥ तुसिअपकिर्तित्रीशुभनाता॥ जालिसत्यराघवेशा॥ ९३॥ नहटकितांठाकिला
रारा॥ मगबोलेजानकिचावर॥ मकठालुंपालेखाइर॥ तुजकायरेहठकावें॥ ९४॥ विरअसेलत्याशिह
ठकावें॥ वनचरगुलचिवधावे॥ पारधियेभृगसाधावे॥ पाचारावेकासया॥ ९५॥ तुपरमअन्याइवान्न ॥ १२॥
रा॥ बंधुस्त्रीअजिलाविलिसाचार॥ म्यांदुहृदंजावयाअवतार॥ घेतलाअसेरेमकंगा॥ ९६॥ असेरेकातांतेकाळि॥

१५४

हृदईसद्दजातावाकि॥ हृणेमिपावनजातोयेवेकि॥ तुझेनिहरेत्तराधवा॥१७॥ धोरसुछताचेप
 वेत॥ दिष्टिभरिदेखितारधुनाथ॥ मासंसार्थकजातेयथार्थ॥ नाहिजेतनिजभास्या॥१८॥ याच
 मार्गेजनकनंदिनि॥ दशाग्रिवगलाचेउनि॥ मित्यासबाणितोबाधोनि॥ यकहणनलगतो॥१९॥
 कहेमाजिदादुन॥ चतुःसुमुद्रिकेलेखान॥ पालरवावरिजाणुन॥ अंगदाच्याबंघिला॥२०॥ मग
 पौलस्तीनेभीक्ष्णमागेन॥ नेलादशकंठसोडुका॥ त्यामरकाचापाडकोण॥ कायउशिरजाणावया॥२१॥
 माझेकर्ममाहाबकि॥ तुझिडेवानहिघटलि॥ राजिवक्षंतयवेकि॥ स्नेहकरुनिउचंबळला॥२२॥
 तुझेहृदईचाउपडेनिबाण॥ आतांतुजसावयकरिनि॥ मगहृणईद्रनंदन॥ जैसेमरणपुढेनय
 ॥३॥ तुझेहालेनिदेहांत॥ तुजवकिरधुनाथ॥ जैसेबोलतांशक्रसुत॥ सुग्रिवजवकिपातला॥४॥
 नेत्रिंश्रवतिजळविंदु॥ उचंबळलाशोकशिंथु॥ मगवाकिनेकनिष्टबंधु॥ प्रितिनेजवकिवेसवि
 ला॥५॥ काठुनियंविजयमाळ॥ घातलिसुग्रिवाच्यागकां॥ हृणधन्यअनुजावेल्हाका॥ दिष्टि

(15)

119811

देविताश्रीराम॥६॥ धन्यधन्यतुजेवैर॥ अंतिहास्वविहारघुविर॥ वैरनकेहारखेहुधोर॥ मज्जलगि
 तुवांकेला॥७॥ आतांशेवारघुनाथप्रिति॥ तुहिंकरविसमस्ति॥ साह्यहोउनि सर्वाथि॥ शीतासै
 तिसोडविजे॥८॥ जैसें शक्रतनुजेबोलेन॥ विनेकिलराधवध्यान॥ तात्काकदेहसोडुन॥ वकिजा
 हलविदेहि॥९॥ विष्णुदुतयेउन॥ नेरुविमनिबैसउन॥ यावरितास्वेंसमाधान॥ रघुनंदनक
 रिल॥१०॥ तेसुरसकथाअपार॥ सतिपरिस्यविपाहर॥ ब्रह्मानंदश्रीधर॥ अभंगचरित्रवर्ष
 हें॥११॥ रामविजयग्रंथसुंदर॥ संमत्तवात्मीकनास्काधार॥ सदापरिसोत्तचतुर॥ ससद
 शोध्यायगोडहा॥२१॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥

119811

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com